

Nr 216.

Av herr **Dahlgren**, om ändring av 6 § lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

I olycksfallsförsäkringslagens 6 § 1) b) föreskrives att för sjukdom på grund av olycksfall ej utgår ersättning, om den skadade kan återgå till arbetet inom tre dagar efter den dag olycksfallet inträffat.

Det synes mig som om en brist i lagen här föreligger. Inträffar olycksfall borde ur rättvisesynpunkt olycksfallsersättning utbetalas för hela den tid den skadade varit borta från arbetet, oaktat bortovarons längd.

Som exempel kan framföras, att om en arbetare erhåller en ögonskada (en större grad i ögat), han vid första läkarbesöket i regel av läkaren beordras att infinna sig även följande dag för eftervård och sedan på tredje dagen får återgå till arbetet. En sådan skadad arbetare får således ingen ekonomisk gottgörelse för den skada han åsamkats i arbetet genom olycksfall utan får själv vidkännas den ekonomiska förlust som olycksfallet innebär.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring i lagen om försäkring för olycksfall i arbete, att 6 § 1) b) första stycket får följande lydelse:

Under förutsättning att arbetsförmågan nedsatts med minst en fjärdedel, från och med dagen efter inträffat olycksfall och så länge sjukdomen varar: sjukpenning för varje dag, utgörande vid förlust av arbetsförmågan ett belopp, bestämt i förhållande till den skadades årliga arbetsförtjänst på sätt nedan angives (hel sjukpenning) och vid nedsättning av arbetsförmågan det lägre belopp, som svarar mot nedsättningen; skolande hel sjukpenning utgå med belopp, som framgår av följande tabell:

Stockholm i januari 1948.

Gunnar Dahlgren.
